

Kovács Ferenc, színházi titkár, sz. 1890-ben, Budapesten. Színpadra lépett: 1908-ban.

Kovács Gábor, színész, sz. 1888-ban, Budapesten. Színpadra lépett 1908-ban.

Kovács Géza dr., színpadi munkája: „Modell”, operett 3 felv. Társsz.: Kenessey Jenő és Novák Sándor dr. Bem. 1926 ápr. havában Kőbányán, a Magyar Nemzeti Szövetség Kőbányai Körének műkedvelői.

Kovács Gizella, színésznő, sz. 1888 május 10-én, Kolozsvárt. Színpadra lépett: 1904-ben.

Kovács Gusztáv. Az aradi színészet lelkes pártfogója volt, 1849-ben nagy áldozatot hozott a helyi magyar színészet megteremtéséért.

Kovács Gusztáv, színész, mint szeleszínész kezdte a pályát, 1863 november 13-án. Később igazgató is volt. Neje: Bartha Laura színésznő, sz. 1848 május 19-én, Beregszászon; fiatal anya- és szendeszerepeket játszott. Színpadra lépett: 1865 november 1-én.

Kovács B. Gyula, törvényszéki jegyző, sz. 1854-ben, Debrecenben, megh. 1888 nov. 30-án, u. o. Lefordította: Grillparzer: Ösanya (Die Ahnfrau) c. sorstragédiáját eredeti versformában. Előadták Debrecenben. Eredeti színműve: „A holdvilágnál”. Írt még egy dramolettet is.

Kovács Gyula (ecsedí), kiváló tragikus színművész, sz. 1839. február 14-én, Gebén (Szatmár m.), megh. 1899 augusztus 2-án, Segesváron. Atyja Kovács Mihály, református lelkész, anyja Kereszturi Julianna. A szülők a legjobb nevelésben részesítették és a fiú meg is felelt a várakozásnak, mert a debreceni kollégiumban 7 osztályt kitűnően végzett és egyben, mint jó szavaló és poéta szép hírnévre is tett szert. 1852 telén Szatmáron, Pázmán Mihály szintársulatától látta az első színelőadást, ahol éppen Egressy Gábor vendégszerepelt, aki felesége révén Kovácsnak rokona volt. Ez az előadás olyan benyomást gyakorol ifjú lelkére, hogy elhatározta, hogy felcsap színésznek. 1856 augusztus 17-én Lángh-nál

Debrecenben meg is kezdi működését, ahol, mint szerelmes-színész lép fel. Első szerepe a „Pál fordulása” című vígjátékban volt. De ezzel a társulattal, úgy látszik, nem igen tudott megbarátkozni, mert már egy hónap múlva Nagykárolyban találjuk, Fejér Károly társulatánál és bejárja Mátészalkát, Ungvárt, Munkácsot, Beregszászt, Máramarosszigetet és több felvidéki várost, mindenütt küzdve éhséggel, nyomorral, de vígan, belenyugodva, egy boldogító reményért harcolva. 1857-ben Aradra szerződik Budai Józsefhez, ahol már nagy sikerrel játssza első nagy szerepét: Jókai „Dózsa György”-ében Barnabást; onnan Latabár Endréhez hívják, ahol mint népszínműénekes is szerepel, mert szép bariton hangja volt. 1860-ban megismerkedik költő rokonával, miskolci Kovács Gyulával és amikor annak első verskötetete megjelenik, megkülönböztetésül felveszi az „ecsedí” előnevet. 1862-ben Felekyné és Egressy Gábor közbenjárására felép a Nemzeti Színházban, a „Könyves Kálmán” című dráma Álmos szerepében, de csak drámai segédszínésznek szerződtek és dacára a közönség és a kritika elismerésének, nem tud nagyobb szerepekhez jutni, megválnak a színháztól és 1865 október 27-én Kolozsvárra szerződik, Follinusz János társulatához, ahol Bánk bán-ban lép fel először, óriási sikerrel. Egy év múlva házasságra lép Pataki Rózsa színésznővel, Kolozsvárt. (Megh. 1909 július 21-én, Kolozsvárt). 1866 április havában újra meghívják a Nemzeti Színházhoz, de csak egy évig marad itt, mert ámbár elsőrendű színésznek számít, de harmadrendű fizetéssel alkalmazzák. Három év múlva május 5-én újból fellép a Nemzetiben, „Othello”-ban a címszerepet játssza. 1870 április havától 1878-ig a kolozsvári Nemzeti Színház művezetője, ahol különösen Shakespeare hőseinek alakításával aratja sikereit. 1878-ban újra a Nemzeti Színház tagja lesz, ahol most már elsőrendű hősszerelmes szerepkört tölt be. 1881-ben visszamegy Kolozsvárra, ahol 1885 március 22-én ünneplik 25 éves jubileumát, ugyanabban a darabban játszik, amelyben először lépett a világot jelentő deszkára: a „Pál fordulása” című vígjátékban. Három nap múlva meg kellett ismételnie jubileumát, amikor „Julius Caesar” Antonius-át játszotta. 1882 szept. 28-án Sztupa Andor dési